

TELEGRAFUL ROMÂN.

apare Marția, Joi și Sâmbata

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 80 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la
„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe pătariul 1. Ianuarie-Februarie-Martie al anului 1896, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiunile postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament s'a sfârșit cu ultima Decembrie 1895. Să-și înnoască abonamentul, pentru că altfel expedițiunea va fi silită a sista espedarea toții.

Editura „Telegrafului Român”
în Sibiu.

Din cauza sântelor sârbători ale „Nașterii Domnului nostru Iisus Christos”, Nrul proesim al fôiei nôtstre va apărea Joi, în 28 Dec. st. v. e.

În ajunul Crăciunului.

„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”.

Una dintre sârbătorile cele mai frumoase din biserică creștină este frumoasa sârbătoare a născerii Domnului.

Biserica a legat de această sârbătoare venirea păcii pe pământ și lățiirea cunoștinței despre lumina cea adevărată.

Cu născerea domnului Christos a venit în lume salvarea neamului omenesc din robia diavolului și din urgia păgânismului.

Nouă lumină vine în lume și alt curs iau lucrurile pământesci.

Vięta năstră națională românescă a legat de Născerea Domnului anumite sârbători de caracter curat național

Abia și ascunde palidul sôre al țilei de 24 Decembrie rațele sale, și deodată cu lucirea stelelor strălucitoare ca și atâtea stele ceresci încep a luci ochii copiilor mititei, cari în mici cete se perondăză din casă în casă în frumoasa năstră Transilvanie și colindele lor inveselesc inima celor bătreni.

Colindele sunt de cuprins variat. Unele au caracter pur bisericesc, cari se referesc la născerea domnului, altele tot de caracter bisericesc încep cu facerea lumii, și atingând evenimentele mai importante din istoria biblică, culminăză în minunile dela născerea domnului.

Cele mai multe colinde se țin de terenul mitologiei. Tôte însă reoglindăză viața sufletescă a poporului român.

Pacea cerescă aprinde în sufletele omenesci făclia iubitei deapropelui. În fie care om se ridică la suprafața scânteaia cerescă, și sêra de crăciun e sêra de bucurie pentru mic, și mare, pentru tiner și bătrân, pentru bolnavi și sănătoși, pentru cei fericiți, cât și pentru cei mai puțin fericiți.

Sublimele momente din presêra Născerii Domnului oprimă nêcazurile lumesci, și omul dă curs liber sufletului curat, spre a se desmerda în bogăția de bunuri ceresci, legate de născerea domnului.

Biserica pune în locul prim preamăririi lui Dumnezeu.

Preamărirea lui Dumnezeu e pusă la începutul cântării ingeresci.

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu!

Da, laudă, mărire a tot puternicului Dumnezeu, care a făcut din mica această lume frumoasă, o a împodobit cu tôte frumșetele, o a împopu-

lat cu tot soiul de vietăți, a făcut în ea stêpên pe om, pe care l'a făcut după chipul seu, și ia pus în vedere o altă vecinică vietă cerescă, dacă în această lume va face bine, ferindu-se de rele.

Da! Mărire, laudă bunului Dumnezeu, care nu s'a departat de făptura mânilor sale nici după ce acesta prin călcarea poruncei a produs în lume păcatul strămoșesc, prin care s'au deschis porțile iadului pentru sufletele omenesci.

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, care a trimis în lume pe unul născut fiul seu, ca să ia trup omenesc, prin el să se supună la tôte neajunsurile vietăi omenesci, și să moră pe cruce pentru rescumpărarea nêmului omenesc.

Pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Pace, cuvânt sublim, vestit nou de graiuri ingeresci, adus pe pământ din plaiurile ceresci, spre a face din valea plângerei raiu, spre a schimba fața pământului, și a face ca se suridă numai rațele bucuriei.

Si la această se cere numai bunăvoire din partea oamenilor.

Spre a transforma pământul în ceriu, spre a face din vietă pământescă vietă cerescă, spre a face din oameni cu slăbiciuni pământesci ingeri nepătați, se cere numai bunăvoire, se cere numai dragoste între oameni.

Sublima sârbătoare a născerii Domnului pune în mișcare ceta colindătorilor, pogoră pe pământ stêua cerescă, ne provocă să preamărim pe Dumnezeu, și ne redă pacea, care farmecă din pământ raiu.

Să întonăm în milioane și milioane de tonuri cântarea cea ingerescă:

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Și pe pământ pace.

Cu aceste cuvinte ne salută în sârbătorile Crăciunului sânta năstră biserică, acest puternic rațim al esistenței năstre naționale.

„Și pe pământ pace” rêsună din sute și mii de glasuri omenesci, pace pe pământ, care e condiționată dela bunăvoința dintre oameni.

Cu venirea Mântuitorului pe pământ a rêsărit lumii lumina cunoștinței, a sosit în lume adevêrul și dreptatea, și Născerea Domnului e sârbătoare, care an de an ne îndemnă, ca să trăim în pace, să fie între noi bunăvoință.

Și dacă nici odată n'a fost mai simțită necesitatea de pace, dora nici odată nu a fost ca acuma de mare, ca acuma de generală dorința după pace.

Vięta de stat la noi pretutindenea ne arată sfâșieri, împăcheri, neindreptățiri, prigoniri, fură, invidie, neîncredere, suspiționare.

Suntem persecutați în vietă năstră bisericescă, suntem cu sistem urmărit și pas de pas șicanați din partea guvernului, din partea curentului bolnăvicios din statul nostru, din partea presei ungurești pe terenul școlariu; suntem împedecați în dezvoltarea năstră culturală, suntem terorisați de câte-ori voim să ne folosim de drepturile năstre, ca civi ai statului, în fața manifestațiunilor năstre pacinice să pune ca hidră cu nouă capete crasul șovinism al magiarisărei.

Nu mai ajungem nici la ticină, nici la pace, și vietă năstră e o continuă sbuciumare, de multe-ori și persiflată, sbuciumare în apărarea drepturilor năstre ca cetățeni ai statului.

Ni s'ar părea dulci aceste greutateți, când noi între noi am trăi ca frați, când ar exista pacea în sinul națiunei năstre.

Durere, noi suntem sfâșiați între noi, durere, o parte din presa năstră

FOIȚA.

Căința păcătosului.

Din legendele populare rusesci de contele
Leo N. Tolstoi.

Tradusă de O. V.

Și dișe cătră Iisus: „Pomenește-mă Dômne, când vei veni întru Împărăția Ta”. Și: „Cu adevărat îți dic ție, astăzi vei fi cu mine în raiu”.

Luca XXII. 43—42.

Un om a trăit în lume 70 de ani, și întrêga sa vietă a petrecut-o în păcate.

El sê bolnăvi, dar nu sê căi de păcatele făcute.

Când îi sosi cêsul morții, el începu să plângă, și dișe:

„Ertă-mă Dômne, cum ai ertat pe tâlharul de pe cruce”.

De abia a sfârșit, și sufletul lui părăsi corpul. Și sufletul păcătosului iubia pe Dumnezeu, și credea, în mila lui, și așa ajunse la pórta raiului.

Acolo bātu păcătosul și sê rugă, sê-l lase sê între în împărăția ceriului.

El auđi o voce de după pórta dicând: „Ce feliu de om bate la pórta raiului și ce fapte a sêvêrșit el în vietă sa?”

Și vocea judecătoreiului rêspondea, și enumera tôte păcatele acestui om. Fapte bune însă nu avu sê spună nici una.

Atunci rêsponse vocea de după pórta: „Păcătoșii nu pot întra în împărăția ceriului. Dute de aici”.

La aceste replică omul: „Dômne, eu aud vocea Ta, dar nu Te ved, și nu știu cum Te chiamă”.

Și vocea rêsponse: „Eu sunt apostolul Petru”.

Atunci strigă păcătosul: „Indură-te, apostole Petre! Adu-ți aminte de slăbiciunea omenescă și de în durarea Domnului. Tu ai fost un învêțacel alui Christos, tu ai auđit învêțaturile din gura lui, și ai vêđut pilda vietăi lui. Și aduți aminte, când era el supêrat și apăsă, și te-a rugat de trei ori ca sê nu dormi, ci sê te rogi, și tu tot ai durmit, pentru că ți-s'au închis ochii, și de trei ori te-a gâsit durmind și astfel e și cu mine.

„Și aduți aminte, cum i-si fâgăduit chiar și aceea, sê nu te lapedi de el până la môte și cum te-ai lă-

pêdat de el de trei ori, când ai fost dus înaintea lui Caiafa. Așa de slab am fost și eu. Și mai aduți aminte cum a cântat cocoșul, și tu cum ai eșit afară și ai plâns cu amar. Așa am fost și eu. Nu e cu puțință, sê nu mă lași sê întru.”

Și aci amuți vocea de după pórta raiului. Păcătosul acceptă puțin, și apoi êră bātu si sê rugă sê-l lase sê între în împărăția ceriului.

Atunci o altă voce pătrunse până la el și dișe:

„Cine e omul acesta, și cum a trăit el pe pământ?”

Și êră rêsponse vocea acusatoreiului, și repetă tôte faptele cele rele ale păcătosului, și nici un fel de fapte bune n'avu sê numere.

Și vocea de după pórta rêsponse: „Dute de aici, că astfel de păcătoși nu pot trăi cu noi în raiu.

Și dișe păcătosul: „Dômne, eu aud glasul têu, dar fața ta n'o ved, și nu știu cum te chiamă.”

Êr vocea rêsponse: „Eu sum Regele și profetul David.”

Cu tôte acestea păcătosul nu desnădăjdui, și nu se duse de la pórta raiului.

„Indurâte de mine, rege Davide”, dișe el, „și aduți aminte de slăbiciunea omenescă și de mila Domnului. Dumnezeu te-a iubit și te-a înălțat înaintea oamenilor. Tu aveai de tôte: stăpânire, mărire, avere, mueri și copii. Dar de pe coperișul casei tale ai vêđut muierea unui om sêrac, și păcatul sê furișă în tine, și ai luat muierea lui Urie, și pe el l'ai omorit prin sabia Amoritienilor. Tu erai bogat și ai luat sêracului cel din urmă ban, și l'ai adus la sapă de lemn. Așa am făcut și eu.”

„Și aduți aminte, cum te-ai căit și ai diș: „Recunosc greșêla mea și mă îngrozesc de păcatul meu” Așa am făcut și eu: tu nu poți sê nu mă lași sê întru în împărăția ceriului.”

Și vocea de dinlăuntru amuți. După ce așteptă păcătosul puțin êrăș bātu, și sê rugă sê-l lase sê între. Atunci auđi după pórta o a treia voce care rosti:

„Cine e omul acesta, și cum a trăit el pe pământ?”

Și pentru a treia ôră se ridică vocea acusatoreiului, ca să enumere faptele cele rele ale omului și nici o faptă bună n'a fost între ele.

și-a ținut de a sa specială problemă de a cultiva ura și desbinarea între noi în lupta noastră politică, și această ură și desbinare a început a se lăși în cercuri tot mai largi.

Ne-a durut mult această desbinare, și în aceste momente, când în urechile noastre cu o melodie supranaturală se repețesc sublima cântare ângerescă: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire“, în aceste momente de sublimă înălțare sufletescă, din nou cercăm motivele politice, cari au putut justifica furia, cu care o parte a presei române s'a aruncat asupra ȋariului nostru, trăgând în noroiu pe toți, despre cari s'a crezut, că inspiră ȋariul nostru. Pecatul nostru a fost, că n'am luat în programul nostru politic autonomia Transilvaniei.

Cestiunea această o am mai discutat, și totdeauna am fost de credința, că vederile noastre politice nu justifică furia, cu care o parte a presei române a năvălit asupra noastră.

Nu este între români un singur om serios, care se credă, că în constelațiunea politică actuală vor strica ungierea pactul dualistic, vor desface unitatea teritorială actuală a statului, și ne vor da autonomia Transilvaniei.

În situațiunea de ađi nu este partidă parlamentară, care se stea cu noi de vorbă, în ce privește autonomia Transilvaniei.

Tote celelalte puncte din programul politic al românilor sunt discutabile din punct de vedere al partidelor parlamentare ungurești, singur autonomia Transilvaniei este un punct asupra căruia nime nu stă cu noi la dispută.

Acest fapt în sine ar trebui să ne fie destul motiv, ca cestiunea această să o ținem în suspens până la timpuri mai favorabile.

Când vor veni acele timpuri favorabile, atunci după a noastră credință noi nu ne vom mai oprî la cestiunea cu autonomia Transilvaniei. Conștiința națională s'a dezvoltat în noi în asemenea grad, încât ađi noi românii nu ne putem despărți de cătră frații din Ungaria și Banat. Suntem un trup, un suflet, un ce întreg, închiegați toți românii din țerile de sub coróna Sântului Stefan, și dacă constelațiunea politică va aduce cu sine ca glasul nostru să fie ascultat, ca votul românilor să pondereze, atunci vom sci crea alte stări pentru dezvoltarea noastră națională, și tare credem, că autonomia Transilvaniei atunci va fi un postulat politic trecut în domeniul istoriei.

Cestiunea a doua de controversă ar fi să fie pactul dualistic, dară acé-

Érá vocea de după pörtă raspunde: „Fugi de aicia, că în împărăția ceriului nu pot intra păcătoși“.

Păcătoșul răspunde: „Eu aud glasul tâu, dar nu väd fața ta, și nu sci cum te chiamă.“

Și vocea răspunde:

„Eu sunt Ioan teologul și învățatul iubit a lui Christos“.

Să bucură atunci păcătoșul și dișe: „Acum nu e cu puțință, să nu me lasă să intru!“

„Petru și David nu mă lasă să intru pentru-că cunosc slăbiciunea omenească și mila Domnului. Tu însă mă lași, pentru-că în tine e multă dragoste. Nu ai scris tu în cartea ta, că Dumnezeu e iubirea, și cine nu iubesc, acela nu cunoște pe Dumnezeu? Nu ai spus tu la bătrânețe oamenilor cuvintele: „Fraților, iubiți väd unul pe altul“. Cum ai putea tu acum să mă urăști și să me desprețuiesci? Sau trebuie să revoci ce ai diș, sau trebuie să mă iubesci și să mă lași să intru“.

Acî pörtă raiului să deschise, Ioan îmbrățișă cu dragoste pe păcătoșul păcăt și-l lasă să intre în împărăția ceriului.

sta în însuși programul național e considerată ca cestiune, care n'are nici o actualitate.

În celelalte puncte ale programului n'a fost și nu este deosebire între noi.

N'are deci nici o îndreptățire din considerațiuni de politică furia, cu care am fost combătuți noi, și trebuie să o constate ori-ce om nepreocupat, că desbinarea nu a fost în interesul poporului român.

Cestiunea pentru noi a fost limpede din capul locului. Nu considerațiuni politice a fost motivul pentru care noi am fost combătuți din o parte a presei române, ci motive curat personale au fost cauza, pentru care combaterea noastră a degenerat până la anarhie.

Să dispară din presa noastră motivele personale.

Să ne respectăm reciproc convingerile, să ne stimăm reciproc, să ne întrunim puterile, să ne concentrăm toate forțele pe lângă lucrurile, cari sunt realizabile, din cari putem trage folose pentru dezvoltarea și consolidarea noastră națională, și atunci vom ajunge mai ușor la ținta dorită, și vom deda și poporul nostru să credă, că în sinul națiunii noastre nu sunt trădători, ci bărbați devotați cu trup și suflet binelui comun.

În ajunul Crăciunului, când milioane și milioane de glasuri preamăresc pacea, iubirea și armonia aici pe pământ, în ajunul serbării acestei fice ceresci, să uităm amarul trecutului să punem la o parte animositățile personale; să se inaugureze o eră nouă în presa română, o eră de pace, și atunci cu puteri îndoite vom da înainte, vom promova binele intelectual și moral al poporului român.

Să fie pace între noi, pace cerescă, care a'arnă dela noi, dela bunăvoiața noastră.

Și în aceste momente, pentru existența noastră grave, ar fi păcat să nu avem această bunăvoiața.

Revista politică.

Obicinuita primire oficială dela anul nou a dat prim ministrului ungureș, Baron Bánffy ocașiunea, să se exprime asupra situațiunii înainte partidei liberale și să desvölte progresul de acțiune al guvernului. La începutul enunțațiunii ministrului-șefedinte stă o privire peste rezultatele din anul trecut și asupra legislațiunii politice-bisericesci, pe care o a inițiat ministerul Wekerle. Ca problema pentru viitor își puse baronul Bánffy pe aceea, ca să îngrijescă, ca legile politice-bisericesci să pătrundă fără a vătămă interesele și sentimentele confesiunilor în sângele națiunii; pentru acest scop, declară ministrul-șefedinte, că trebuie să fie împedecată formarea de partide sistematice, cari să lupte pentru modificarea sau ocolirea legilor politice bisericesci. Prim-ministrul mai adause, că o însemnată problemă pentru viitorul cel mai apropiat este deslegarea parlamentară a pactului dintre Austria și Ungaria. Accentuând, că pactul nu trebuie, să se facă în desavantagiul economic al Ungariei, spuse, că cea din urmă sesiune a parlamentului va trebui sacrificată pentru consultarea și discuția asupra pactului. Multă atențiune a dat baronul Bánffy și serbării mileniului. El și-a exprimat dorința, că în decursul mării serbători naționale să încete e lupta pătimașă de partide și să se încheie un fel de pace înveselitoare. Spre a ajunge acest scop, baronul Bánffy întinse mâna de alianță partidelor din opoziție, și pentru că acestea au pretins și cerut de repetite ori curățenia în alegeri, a declarat prim-ministrul, că e gata, a pretinde dela parlament, ca după votarea bugetului afară de legea de administrație să supună discuției și legea, în ce privește judeca-

rea curiei regesci în cestii de alegeri. Să astéptă cu încordare ecoul, care l'va avea comunicatul baronului Bánffy în tabăra opozițională. În vorbirea sa dela anul nou s'a exprimat baronul Bánffy și despre situațiunea esternă; el dișe, că situația în Orient e favorabilă în urma acțiunii comune a puterilor și î-și exprimă speranța, că serbătorea mileniului va avea pace și liniște și din afară.

Numai de serămanele naționalități n'a diș Bánffy nimic, numai ele vor rămânea până în adăncul sufletului amărite și în decursul mileniului!

În ultimele ȋile au mai sosit sciri nouă despre măcelurile sângeroșe din Asia mică: Orfa în vialaietul Aleppo să dișe, că a fost pentru a două oră baie de sânge. Miseria populației armenese să descrie într'un mod pătrunțător; ajutor e indispensabil și fără întârziere. Ar fi datorința Angliei, care a produs totă mișcarea în Armenia, să sară într'ajutorul celor, cari s'au sacrificat pentru agitația comitetului anglo-armean. În fața celor mai nouă sciri că, țigă în valoare un articol de fond din „Standard“, care să ocupă cu vizița principelui Hohenlohe în Viena. Visita cancelarului german, scrie fôia oficiôsă din Londra, are însemnătate și pentru situația din Turcia. Lumea a fost în Austro-Ungaria curiôsă, ca să cunoscă părerile aliaților din Berlin asupra cestiunii armenese. Fără îndoială Austro-Ungaria a prevădit cu mare îngrijire, că greutățile pentru cestiunea armenescă să amână prea mult; Germania a avut acelaș sentiment, și prin urmare poți crede, că principele Hohenlohe a profitat de ocașie, ca să vorbescă cu contele Goluchowski, ce ar fi mai bine de făcut în fața perplexităților, cari să pregătesc tuturor puterilor. Standard apoi accentuăză legătura prietinescă a Angliei cu Austro-Ungaria și Italia, cu care ocașiune numesce el pe Austro-Ungaria un aliat al Angliei fôrte prețios și demn de încredere; „Este lucru cuminte, că există un punct, peste care Austria cu neplăcere trece, și în care politica austriacă s'ar abate dela a noastră. Acest punct inevitabil, noi nu dubităm, e gata să-l esploateze principele Hohenlohe în favorul său. Germania, din motive binecunoscute nu vrea, ca între cele două puteri din tripla alianță și între Anglia să existe prea mare intimitate. Cel dintăiu motiv e înclinarea personală a împăratului german, care preferă într'o combinație sau acțiune politică o poziție conducătoare unei poziții secundare; și celalalt motiv e, că Bismark poți și-a exprimat din nou părerea sa față cu suveranul, că nu e bine pentru Germania să stea pe un picior rău cu Rusia și unicul mijloc pentru acest scop, constă în aceea, să nu se prea pörte prea prietinesce cu Anglia. E deci ușor de înțeles, că din această cauză ținuta și politica Germaniei se presentă sub o formă de duplicitate“.

La urmă „Standard“ cităză cunoscuta scrisoré a lui Rosebery și răspunde, că cabinetul Salisbury trebuie să stea înainte a două alternative înfricoșate: Scut armenilor sau rășboiu european. Anglia va face, ce va putea mai mult pentru armeni, dar nu e chemată pentru aceea, să espună Europa și jumătate Asia unui rășboiu periculos.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Budapesta, 1 Ianuarie 1896.

Dr. Lucaciu agent pentru Equitable.

Onorată Redacțiune!

Dați-mi voie să väd comunic o scire, care cu tot dreptul poți pretinde să fie considerată de sensațională.

Este vorba de o nouă întreprindere apărîntelui Lucaciu în România.

În cercurile române de aici, cu totă simpatia pentru persoana părintelui Lucaciu nu este aprôpe nime, care să aprobeze noul lui debut prin București, carele nu mai strica îi poți atât lui, cât și preste tot cauzei noastre naționale, și diș, că dacă a trebuit să mărăgă să și cerceteze fetele, avea datorința se o facă incognito, cu atât mai vërtoș, că amicii lui dela noi, chiar colegi de ai lui din desființatul comitet național, l'ar fi rugat, ca între grelele împregiurări de ađi să nu mărăgă la București, el însă nu numai s'a dus, dar precum se scie a avisat pe amicii săi de acolo despre timpul sosirei sale, și s'a învoit să fie serbătorit.

Se afirmă, însă și cu deosebire printre deputați se vorbește, ba se dișe, că și la guvern ar fi intrat rapôrte, că părintele Lucaciu de astădată numai ca mijloc folosesc cauză națională, pentru ajungerea unui scop personal, care dacă i-ar succede, i-ar asigura subsistența ori undă pentru viitoriu.

Anume să susține, că s'ar fi angagiât ca să introducă în România societatea americană de asigurare „Equitable“, în al cărei serviciu stă aici Kossuth Ferencz, și dacă îi va succede are să primescă o renumerațiune principiară de 300.000 fr., ȋi: *trei sute de mii de franci*.

Pentru realizarea acestui scop are părintele Lucaciu nevoie de nimb coveșitoriu în România.

Este ceva adevăr în această faimă sau ba? Ađi-mâne se va vedea, pentru că scris este, că „la Dumnezeu și în România toate sunt cu puțință“.

Despre suspendarea activității societății universitare „Petru Maior“ veți fi aflat și Dvôștră din ȋiare.

Drept pretecest a servit conferința colaboratorului „Tribunei“ Doleanu, în întrunirile de Sămbătă sera ale tinerilor universitari, întruniri, cari să țin în restaurant, și n'au nimic de a face cu societatea „Petru Maior“.

Conferința a fost de cuprins politic, și a avut efectul, ce l'a produs „Tribuna“ pe toate terenele; **distrușgerea**.

Un mărgăritariu și acesta în coróna de lauri a „Tribunei“.

Concertul reuniunii române de muzică din Sibiu.

Care „Român“ de pe suprafața pământului a audît de numele acestei „brave“ reuniuni și de acela al eminentului ei director, George Dima, și n'a simțit în inima lui un sentiment de iubire și de mândrie națională?!

Astădi scie și România întregă chiar, în urma excursiunii artistice întreprinse de reuniune în București, că românii-Sibieni au un giuvaer neprețuit, care constituie fala și gloria lor națională. Atăta progres a făcut această reuniune sub „măiastra“ conducere a dlui Dima, încât concertele ei sunt nise „seri de înaltă plăcere“ nu numai pentru români, ci și pentru conlocuitorii nostri de altă naționalitate. Oameni, cunoscuți ca muzicali, să grăbesc, să asiste, pentru ca să se delecteze la „finețele dulci“ ale muzicii și naționale și classice.

Așa s'a întemplat și în Miercurea trecută.

Ca să fim juști în recenziunea noastră asupra concertului amintit, traducem mai întâiu recenziunile apărute în foile locale nemțesci.

„Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ serie în nrul său 6706 din 3. Ianuarie a. c. următorele:

„O salutare binevenită de anul nou ne-a oferit reuniunea, care tinde tot mai sus, în concertul arangiat la începutul anului. În cântecele, cu cari s'a început programul, compuse de Nicolae Popovici din București (din Brașov. Trad): a) „Zăpada“; și b)

„Hora Dobrogeană“ corul a dat dovadă pentru o prestațiune respectabilă în cântece a Capella.

După aceste cântece naționale s'a executat recitativul și aria din creațiunea lui Haydn pentru solo de tenor: „Și D-zeu făcu pe omul după asemănarea sa“.

Domnul Nicolae (Vasilie, Trad). Popovici a știut, după ce a învins ore și care tremă în recitativ se cânte într'un mod mulțămitoriu cu o pronunție clară, cu o voce sonoră și simpatică aria. Interesul de căpetenie al serii de concert la format executarea requiem-ului lui Cherubini în c-moll.

Acastă compoziție, cea mai însemnată a lui Cherubini, a fost făcută în anul 1816, pe când funcționa el ca profesor de compoziție la conservatorul din Paris și era la apogeul gloriei sale. După requiemul lui Mozart a urmat ca succesor demn al lui Cherubini. Analiza singuraticilor frumuseți ale acestei compoziții cade afară din sfera acestui raport. Atragem în general atențiunea celor, ce se interesază, asupra începutului cu puternică impresiune („introitus“), apoi asupra creșterii acestei puternice impresiuni în partea (dies irae) asupra fugii din Offertoriu și asupra sfârșitului „Agnus dei“.

Dirigentului, dlui profesor G. Dima isă cuvine meritul de căpetenie din succesul, cu care s'a executat requiemul lui Cherubini, care străbate atât de adânc în inima omului. Corul — în deosebi vocile desopran, — a surprins prin siguranța intrărilor și dezvoltarea completă a vocilor.

Capela regimentului din loc a pro-vădit într'un mod foarte laudabil acompaniarea compoziții lui „Haydn și a lui Cherubini“.

„Hermannstädter Zeitung“, în Nr. 2 din 3 Ian. a. e. scrie:

„Cu concertul său de astăzi, pelângă conlucrarea capelei regimentului din loc, arangiat în sala dela „Gesellschaftshaus“ a dovedit într'un mod strălucit, reuniunea noastră română de muzică, că ea execută cu succes cele mai nobile compoziții de artă. Începutul l'au făcut amândouă cântecile pentru cor mixt (a capella) de Nicolae Popovici; a) Zăpada, b) Hora Dobrogeană, acestea sunt două adevărate compoziții de cabinet (Kabinetsstücke) cu o armonie fermecătoare, au fost escelent predate, au și găsit cele mai calde și binemeritate aplause din partea publicului.

A urmat apoi recitativul și aria pentru tenor și orchestră din Oratoriul, vecinic frumos, „Creațiunea“, de Iosif Haydn Solistul Dnul Vasilie Popovici, are un tenor dulce și nobil, și a cântat recitativul și aria așa de corăspunzător, încât aplausele cele multe au răsplătit prestațiunea lui. Tinerul cântăreț promite încă și cu altă ocaziune plăcere artistică.

Sfârșitul l'a făcut Requiemul C-moll pentru cor mic și orchestră. Acest Requiem este o compoziție plină de o tratare superartistică a vocilor, a fost predat din partea Reuniunii atât de exact și atât de frumos, încât reuniunea pôte concerta cu acest număr ori-când și ori-unde. „Dies irae“ și „Offertorium“ au fost prestațiuni corale de o frumusețe deamă de admirat și încântătoare. Aplause frenetice au răsplătit apoi grandioasă prestațiune.

Ne-am silit a ne apropia prin traducere cât se pôte de original. Dacă ne intrăbă cineva pe noi, cum a succes concertul, răspundem sincer, că ne mulțumim într'u toate cu justa recensune a țiarului german „Hermannstädter Zeitung“. După noi atât

corurile a capela, cât și cu deosebire corurile din sublimul requiem a lui Cherubini au fost executate într'un mod, — ca se ne folosim de terminii recensentului dela „Hermannstädter Zeitung“ — „strălucit“ „incântător“, grandios“

Asemenea și Solo din „Creațiunea“ lui Haydn. Tenoristul nostru Vasilie Popovici, are o voce dulce, nobilă, rotundă și puternică, o voce cu un cuvânt rară. Reuniunea română de muzică pôte, că e invidiată de altele, pentru că are între membrii săi activi un astfel de tenorist, care nu se găsește ori și unde și ori și când. Sub conducerea „măiastră“ a dlui Dima tenoristul nostru ne pôte procura încă multe seri artistice, iar pe sine se pôte pregăti pentru o carieră „escelentă“. D-zeu să i ajute!

Încât privește însă aplausele publicului, ele n'au fost corăspunzătoare cu munca serioasă și escelenta prestațiune a corului Reuniunii. Sperăm însă, că cu timpul „giuvaerul nostru neprețuit“, Reuniunea română de muzică, își va apropia publicul său de înalta treptă, la care s'a urcat prin conducerea „de fer“ și „de artă“ a mult iubitelui ei dirigent, G. Dima.

Trăiescă reuniunea, trăiescă harnicul ei dirigent încă mulți ani fericiți pentru fala și mândria națională întâi a Românilor din Sibiu, al doilea a mult cercatului nostru popor întreg românesc!

Noutăți.

Alegere de preot în Vingard. Duminecă în 17 Decembre st. v. a. e. s'evârșindu-se alegerea de preot pentru vacanta parohie Vingard, a fost ales cu majoritate de voturi actualul paroh din Mercheașe Pompiliu Predovici. La întregirea acestei parohii dintre mai mulți competenți parte teologi absoluți, parte preoți chirotoniți au fost admiși în candidație intruind toate drepturile recerute numai cinci și anume: Pompiliu Predovici, Petru Căciuan, preot în Mănăsturul-ung., Nicolae Cadariu, preot în Herpria-română, Ion Pascu învățător în Vingard și Ilie Ciurugă învățător în Poplaca.

Frumos și pacinic se s'evârșesc alegerile, unde voia poporului nu e ciungărită prin corupțiune. Dar mai demnă este alegerea, unde șeful tractului e consciu de chemarea sa.

Pre tinêrul administrator protopresbiteral Sergiu Medean nu pot decât al recomanda colegilor săi „că cu vrednicie umblă întru chemarea, cu care e chemat“ (Ap. Pavel).

Avis. Să aduce la cunoștința P. T. public, că „producțiunea teatrală împreună cu cântări“, ce era să se dea din partea elevilor cursului prim teologic din seminarul „Andreian“ în 26 l. c. în Ocna-Sibiului, se amână pe timp nedeterminat.

Comitetul arangiator.

Invitare. Marți în 7 Ianuarie 1885, (a doua zi de Crăciun) mai mulți studenți dela gimnasiul român din Blaș vor arangia în Făgăraș în sala „Lauritsch“ o producțiune musicală-teatrală în favorul ambelor școle române din Făgăraș. Începutul la 7 ore s'era. Prețul intrării: Locul I 80 cr., locul II. 60 cr., Parter 40 cr. Galeria 20 cr.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Epistola enciclică sinodală

a Sanctității Sale Patriarhului ecumenic de Constantinopol.

Sanctitatea Sa Leon al XIII-lea, actualul Papă al Romei, cu ocaziunea iubileului aniversării suiei sale pe scaunul episcopal al Romei, a publicat în Iunie anul trecut o epistolă enciclică adresată către totă lumea creștină îndemnând o la unirea cu biserica Romei. La 30 Novembre acelaș an a dat o nouă enciclică adresată în special bisericilor creștine ortodoxe de orient. Acastă din urmă enciclică a adus mare turburare în lumea creștină ortodoxă din orient, căci

prin ea, Papa, după-ce face mari elogii bisericilor orientale, că au păstrat în puritate sa credința și vechile aședăminte, el le spune că, pentru a se uni, pot să-și păstreze credințele și organizațiunea lor canonică, așa cum o au, dar numai să-l recunoscă pe el (pe Papa), de șeful suprem al bisertei creștine a lui Christos!

Enciclicele Papei și în special ultima nu a rămas fără răspuns. La Athena i s'a răspuns prin o broșură, care cuprinde aprôpe cinci côle tipografice și se crede a fi scrisă sub dictamentul actualului metropolit al Athenei, Gherman, dacă nu chiar de el însuși.

Acum în cele din urmă și-a spus cuvântul seu și biserica cea mare de Constantinopol.

Răspunsul acestei biserici, făcut în numele întregului Sinod, a fost comunicat, prin ministerul nostru de externe, și sânteii noastre biserici, care a primit prin acel minister, pe cale oficială un număr de esemplare. Sântul nostru Sinod, în ședința sa din 31 Octombrie 1895 luând hotărâre de-a se publica în revista Sântului Sinod în traducțiune română, în paralel cu originalul grec,*) acel răspuns îl împărțăm cetitorilor revistei „Biserica Ortodoxă Română“ conform hotărârei Sântului Sinod.

Epistola

enciclică patriarhală și sinodală către iubitorii de Dumneșeu, frați în Christos, metropoliți și episcopi, și către venerabilul și sântul cler de pelângă ei și către tot poporul pios și ortodox al prea sântului scaun apostolic și patriarhal de Constantinopol.

„Aduceți-vă aminte de povățitorii „vostri, cari au grăit vouă cuvântul lui „Dumneșeu, și privind la sfârșitul vieții „lor, imitați-le credința. Iisus Christos, „ieri și astăzi acelaș e și în veci. La „învățături de multe feluri și străine să „nu vă mutați“. (Ebrei XIII. 7-8).

I. Tot sufletul ortodox și pios, care doare sincer mărirea lui Dumneșeu, adânc se întristeză și se cuprinde de mare durere, când vede, că cel ce urăse binele și (este) ucigător al omeniei dela început, împins de ură pentru mântuirea omenilor, nu încetează continuu d'a s'evârșea diferite neghine în ogorul Domnului, pentru a sufoca grăul. Astfel dar dela început s'au ivit neghine eretice în biserica lui Dumneșeu, cari în multe chipuri au vătămă și vătămă mântuirea în Christos a nemului omenesc, și cari, ca semințe rele și mădulări putrețite, cu dreptul s'au tăiat dela corpul cel sănătos al bisericii catolice ortodoxe a lui Christos. În timpurile din urmă, cel viclen a separat dela biserica ortodoxă a lui Christos, chiar întregi popore ale apusului, inspirând episcopilor Romei engetări de o mândrie fără margini, care a rascut tot felul de inovațiuni ilegale și antievangelice. Și nu numai acésta, dar Papii Romei, din toate timpurile, se luptă de a supune la rătăcirile lor biserica catolică a lui Christos din Orient, care a stat neclintită în credința ortodoxă strămoșască; ei urmăresc pur și simplu uniri, (intocmeli) după propria lor fantasmă.

II. Astfel și prea fericitul actual Papă al Romei Leon al XIII., cu ocaziunea iubileului seu episcopal a publicat în luna lui Iunie anul trecut, o epistolă enciclică adresată către Domnii și poporele pământului, prin care chiamă totodată și biserica noastră catolică și apostolică a lui Christos la unirea cu scaunul papal, înțelegând, că acésta unire pôte să fie posibilă, chiar prin simpla recunoscere a sa, ca cel mai înalt arhieru și domnul suprem spiritual și politic în general bisericeii, și singurul reprezentant al lui Christos pe pământ, care împarte tot harul.

III. Ori-ce ioimă creștinescă trebuie să dorască unirea bisericilor; dar mai ales totă lumea ortodoxă, inspirată de adevărul spirit al pietății, conform scopului Dumneșeu al întemeierii bisericeii de către Dumneșeu-omul, Mântuitorul nostru Christos, doarece cu ardore unirea bisericilor într'un singur canon al credinței și pe baza învățături apostolice și tradiționale, fiind piatră unghulară a ei Iisus Christos.**). Deci și în rugăciunile ei publice de toate zilele, către

*) Publicăm și noi acest interesant răspuns numai în traducere românească după „Biserica ortodoxă română“.

Red.

**) Efes. II, 20.

Domnul, se rógă pentru adunarea celor îm-prăștiași și pentru întorcerea celor rătăciți la calea cea dreaptă a adevărului, singura care duce la viața tuturor, la unul născut Fiul și Cuvântul lui Dumneșeu, Domnul nostru Iisus Christos.**) Și astfel conform acestei dorințe sacre, biserica noastră ortodoxă a lui Christos, este totdeauna gata să primescă ori ce propunere de unire, numai dacă, episcopul Romei va lăpêda, odată și pentru totdeauna, seria multelor și diferitelor inovațiuni antievangelice ce s'au introdus în biserica sa, cari au provocat deplorabila despărțire a bisericeii celor de Răsărit și Apus și dacă va reveni pe terenul celor șapte sânte sinode ecumenice, cari adunate în Sântul Spirit, din reprezentanții tuturor sântelor bisericeii ale lui Dumneșeu, pentru deosebirea învățături drepte credințe contra ereticilor, au autoritate universală și eternă în biserica lui Christos. Și acésta n'a încetat de-a arăta bisericeii papale, formulând clar și precis și prin scrieri și prin epistole enciclice, că pe cât timp ea insistă în inovațiunile ei, er biserica ortodoxă în tradițiunile Dumneșeesci și apostolice și în aședămintele celor 9 dintâi secole ale creștinismului, în cari bisericile Apusului erau de aceeași credință și unite cu bisericile Orientului, ori-ce cuvânt de unire este zadarnic și deșert. De aceea am și tăcut până acum și n'am dat importanță enciclicei papale amintite, socotind de prisos a mai vorbi la urechile celor ce nu aud. Dar fiind-că de un timp biserica papală, lăsând calea convingerei și a discuțiunii spre mirarea și uimirea tuturor, a început a scandalisa consciințele creștinilor ortodocși mai simpli, prin lucrători frauduloși, travestiți în apostoli ai lui Christos,**) trimițând în Orient clerici, cu îmbrăcăminte și acoperământul capului, ca al preoților ortodocși, și inventând și diferite alte mijloce seductive pentru ajungerea scopurilor sale proselitice, pentru aceea, din datorie sacră lansăm acésta enciclică patriarhală și sinodală pentru pădirea credinței și a pietății ortodoxe, cunoscând, că „pădirea canonelor adevărate este datorie, care se impune esențialmente ori cui, dar mai ales acelor, cari s'au învrednicit de providență a conduce pe alții“.***)

(Va urma.)

„Crisă la „Tribuna“

„Tribuna“ de azi, care a eșit numai pe jumătate de colă, sub titlul „Mai nou“ scrie:

Numărul de azi al „Tribunei“ a întârziat cu apariția într'un mod neobicinuit. Suntem datori publicului nostru să dăm esplicarea acestei întârzieri și a reducerii formatului.

Causa ei este crisa ce a izbucnit în redacția țiarului nostru. Vom descrie detaliat acésta crisa, când timpul ne va permite și când vom fi ajuns la liniscea de lipsă.

Anunțăm până atunci următoarele fapte:

Ieri un articol dat de însuși preșidentul partidului, Dr. Rațiu a fost smuls din mâna culegătorilor prin dl Russu-Șirianul.

Articolul se ocupa de cestiunea ardentă, ce se discută acum în totă presa, adecă de proprietatea „Tribunei“.

Un al doilea articol de un membru al comitetului național, scris ca răspuns la articolul „Gazetei Poporului“ din București, articoli reproduși în „Gazeta Transilvaniei“, asemenea a fost confiscat de același domn.

Tras la dare de sémă dl Russu-Șirianu a avut cutezanța să denege dlui Dr. Rațiu ori ce drept de dispoziție.

În fine dl Russu-Șirianu a fost imediat destituit, și a părăsit redacțiunea. Astăzi dl Russu a îndrăznit să intre de nou în redacție, se însultă pe noul membru al redacțiunii domnul Dr. Elie Dăianu, care a fost introdus de colaborator prin însuși dl Dr. Rațiu, a confiscat posta, și a făcut imposibilă rămânerea cu d-sa în redacțiune.

*) Ioan XIV, 6.

**) II Corint. XI, XIII.

**) Fotiu epist. III, § 10.

De altă parte dl *T. L. Albin* a acusat la poliție ca pe nise turburatori ai păcii domestice și a afacerilor sale pe domni Dr. I. Rațiu. Dr. E. Dăianu și Onoriu Tilea, care a fost însoțit eri la redacție pe Drul Rațiu, și a cerut dela căpitanul poliției, ca să oprască intrarea acelor domni la „Institutul Tipografic” și redacțiunea „Tribunei” sub pretecestul, că acelea ar fi proprietatea dănsului.

La 10 a. m. numiții trei domni s'au prezentat la poliție. Dr. Rațiu a dovedit cu acte, că dl Liviu Albinu este *proprietariul* „Institutului” — ba nici posesorul aceluia.

Convingându-se căpitanul poliției despre acesta, precum și despre aceea, că Drul Rațiu deja de ani de zile a fost supremul dispunător asupra organelor — nu numai, că nu a oprit intrarea dănsului la „Institut” — după cum cerea dl L. Albin, ci a interzis

acestui, ca să-și mai pună acolo pasul, până ce procesul ce decurge, nu se va fi sfârșit în favorul — dănsului.

Asemenea și-a interzis și domnului Russu Șirianu intrarea la „Institut” ori la redacțiunile organelor partidului național.

La acesta dl Russu Șirianu a răspuns cu faptul, că intrând în tipografia „Institutului” a luat cu forța toate manuscrisurile și a zdrobit tot ce a fost deja cules, ba a sedus și pe culegătorii de litere, cari au înscenat o mică grevă. Acesta însă n'a durat mult.

După amăzi culegătorii s'au rențors, ordinea însă e turburată cu desvîrșire.

Faptele aceste condamnabile se înțelege vor avea și alte urmări — ér' antecedentele lor le vom face mâne cunoscute.

Trist — dar' adevărat!

Mai nou.

București, 2 Ianuarie 1896. *Banchetul* proiectat pe astă sēră în onorea părintelui Dr. *Lucaciu s'a amēnat* Liga presentă ca causă a amēnării o înbolnăvire a lui *Lucaciu*.

București, 2 Ianuarie. În ședința de eri a camerei, Ionel *Grădișteanu* arată, că nici în mesagiu, nici în proiectul de răspuns nu se vorbește nimic de *cestiunea națională* Reamintesc primului ministru înflăcările sale discursuri în favoarea românilor ardeleni, rostite pe timpul când era în opoziție și întreabă, dacă dl *Sturdza* ca prim ministru al țării, va împlini promisiunea privitoare la *rezolvarea cestiunii naționale*?

Sturdza ăice, că *trebuie să avem răbdare*. Cetește pasagiul din discursul său dela Iași, unde declară, că *dorința sa cea mai viuă e ca armonia*

cea mai frățescă să domnască între unguri și români.

Acesta e programul meu! — ăise *Sturdza*. (După „Gaz. Trans.”)

Nr. 475/895

[226] 1—1

Publicațiune.

În sensul §-lui 124 din procedura judecătorească în cause matrimoniale se aduce la cunoscință publică, că *Maria* născută *Ioan Flăca*, prin sentința venerabilului Consistoriu arhidiececan din 28 August a. c. Nr. 4497 e despărțită de bărbatul ei *Moise Ioan Ursu* ambii din comuna *Apoldul inferior*.

Mercurea, la 16 Septembrie, 1895.

Oficiul protopresbiterial gr. or a' tractului *Mercurei*.

Ioan Droc,
prot.

AVIS.

In librăria tipografiei archidiececane se află de vândare următoarele cărți:

I. Cărți bisericesci.

Biblia ilustrată testamentul vechiu și nou, nelegată fl. 10, legat fl. 15	fl. 15
Chiriocodromion (Cazanie), nelegat fl. 10, legat	12.—
Evangelie, neleg. fl. 8 leg. fin	18.—
Octoich mare, neleg. fl. 17, leg.	20.—
Octoich mic, neleg. fl.—60 cr. leg.	—75
Orologion (Ciaslov) neleg. cr. 60, legat	—75
Proscomidia altariului	—25
Penticostariu neleg. fl. 8, leg.	10
Rânduiala la sfințirea bisericilor	2.50
Triodion cu Strajnic neleg fl. 20, legat	25.—

II. Cărți scolare.

Abedar, de <i>Zacharia Boiu</i> nel. cr. 20 leg.	—24
Abedar, de <i>Ioan Popescu</i> nel. cr. 20 legat	—25
Abedar, de <i>Silvestru Moldovan</i> nelegat cr. 20 lg.	—25
Abedar magiar-român, de <i>N. Putnoky</i> leg.	—20
Aritmetica, de <i>P. Dima</i>	—32
Abedar, de <i>Dogariu & Dariu</i> I. = 30 cr., II. = 20 cr., III. = 35 cr., IV. =	—45
Aritmetica după <i>Lurz</i>	—20
Aritmetica de <i>Vlaicu</i> I = 20 cr. II. = 25 cr. III. =	—35
Carte de cetire de <i>Z. Boiu</i> p. I. ediție nouă, nel. cr. 30 leg.	—40
Carte de cetire de <i>Z. Boiu</i> p. II. nel. cr. 25 leg.	—30
Carte de cetire de <i>Ioan Popescu</i> legată	—70
Catechism de <i>M. Toma</i>	—30
Catechism bogat	—50
Cărticică de rugăciuni pentru copii leg. frumos ed. nouă	—15
Comput de <i>Ioan Popescu</i>	1.20
Compendiu de Pedagogie de <i>I. Popescu</i> ed. nouă	2.—
Compendiu de drept canonic ediție nouă	3.—
Conducător la Abedar de <i>I. Popescu</i>	—10
Culegere de cântecenaționale.	—25
Carte de cetire magiară de <i>Crișan & Putnoky</i> partea I. = 70 II.	1.—
Carte de cântări bisericesci pentru copii	—12
Curs de limba magiară de <i>Molnár</i> I. II. III. a.	—20
Constituția patriei de <i>Ioan Popoviciu</i> leg.	—20
Chemia elementară de <i>Vlaicu</i>	—80
Chemia anorganică de <i>Filipescu</i>	—80
Drepturile și datorințele civile	—20
Elemento de Geografia de <i>Zacharia Boiu</i>	—30
Elemente de Istoria patriotică de <i>Z. Boiu</i>	—30
Elemente de Istoria nat. și Fisica de <i>Z. Boiu</i>	—30
Elemente de Fisică de <i>I. Dariu</i>	—30
Fisica de <i>Făgărășan</i>	—40
Gramatica română de <i>Miheltan</i> cl. II. = 10 cr. III. = 16 IV. =	—24
Geografia pentru scól. populare de <i>I. Dariu</i> leg.	—35
Geografia pentru scól. populare de <i>Moldovan & Făgărășan</i>	—30

Geografia pentru scólele medii de <i>Moldovan & Făgărășan</i> I.	fl. 1.20
Geografia pentru scól. medii de <i>Moldovan & Făgărășan</i> II.	—50
Geografia pentru scólele medii de <i>Făgărășan & Bărsan</i> II.	1.—
Gramatica română de <i>I. Dariu</i>	—25
Gramatica limbii magiare de <i>Crișan & Putnoky</i>	1.—
Istoria biblică pentru scól. populare	—30
Istoria biblică pentru scólele medii	—55
Istoria bis rom. de <i>Șaguna</i> I. II.	3.—
Isagogia de <i>Dr. Ilarion Pușcariu</i>	1.50
Istoria bisericescă ptru scól. pop.	—35
Istoria bisericescă pentru scólele medii I. II.	1.—
Istoria Ungariei de <i>Dr. N. Pop</i>	—25
Istoria Ungariei de <i>S. Moldovan</i>	—26
Istoria Ungariei pentru scólele secundare de <i>V. Goldiș</i>	—80
Istoria universală pentru scólele secundare de <i>V. Goldiș</i>	1.—
Istoria naturală de <i>Dr. D. P. Barcian</i> I = 50 II. =	—60
Istoria literaturii române de <i>Lazariciu</i>	1.—
Legendar român de <i>V. Petri</i>	—50
Legendar magiar român de <i>N. Putnoky</i>	—30
Limba maternă de <i>Dr. Ilarion Pușcariu</i> , ed. nouă	—40
Mărturisirea ortodoxă	1.20
Pastorala veche	1.—
Pastorala nouă	1.50
Pomăritul de <i>D. Comșa</i>	1.—
Principii din Pedagogie de <i>Dr. Il. Pușcariu</i>	1.—
Psichologia empirică de <i>I. Popescu</i>	2.—
Teologia dogmatică	1.—
Teologia morală	1.50
Toldy, <i>Narațiune poetică</i> de <i>Crișan & Putnoky</i>	—70

III. Cărți literare.

Biografia fericitului <i>Șaguna</i> de <i>N. Popea</i>	fl. 2.50
Istoria biser. politico-naționale.	1.—
Enchiridion s'au carte manulă de canone	4.—
Invățătorul și poporul de <i>Marieneșcu</i>	—50
Polemia contra <i>Heliad</i>	—50
Calendarul pe anul 1895	—30
Scrisori apologetice	—50
Sunete și resunete de <i>Z. Boiu</i>	—50
Scrierea sf. <i>Ioan gură de aur</i>	—50
Vocabular român german	—70
Anghira creștină (cuvântări) funebrele de <i>T. V. Gheaja</i>	1.50
Anecdote și glume de <i>T. V. Gheaja</i>	—65
Antologie română de <i>Manliu</i>	1.75
Cel mai mare bine din lume de <i>Făgărășan</i>	—20
Cine ce face lui își face, comedie întrun act pentru tinerimea scolară	—10
Codicele de <i>Mateiu Voilean</i>	—80
Colinde de <i>A. Marieneșcu</i>	1.10
Compas românesc de <i>P. Petrescu</i>	—50
Cuvântări funebrele de <i>Z. Boiu</i>	1.50
Crestomația română de <i>I. Manliu</i>	1.75
Date istorice de <i>I. C. Pușcariu</i>	2.—
Descântec populare de <i>Marian</i>	2.—
Documente pentru limbă și istoria de <i>Dr. Il. Pușcariu</i>	2.50

Doine și strigături de <i>St. Montean</i>	fl. —12
Foi comemorative la serbarea 12/24	
Maiu 1892 a lui <i>G. Bariș</i>	—80
În memoria lui <i>G. Bariș</i> peosii de <i>G. Joandrea</i>	—20
Întrebări de educațiune și instrucțiune studii pedagogice de <i>Dr. P. Span</i>	1.—
La Alma povesti de <i>Constanța de Dunca Schiau</i>	—50
Lexiconul comunelor bisericesci din archidieceasă de <i>Dr. Remus Roșca</i>	1.—
Noul atac asupra scólelor noastre. Manual de drept cambial de <i>I. Socaciu</i>	—25
Pace vonă de <i>H. Drumond</i> tradusă de <i>D. Făgărășan</i>	2.—
Primatul papal și infalibilitatea papei de <i>I. Broju</i>	—20
Poesii de <i>Andreu Murășan</i>	—25
Poetica română de <i>I. Manliu</i>	1.50
Povesci ardelenesci din gura poporului de <i>I. P. Reteganul</i> I—V	1.75
Povestiri alese și întocmite de <i>I. P. Reteganul</i>	1.25
P. Petrescu	—75
Retorica și stilistica de <i>I. Manliu</i>	2.—
S'a dus în țără novelă originală de <i>Il. Chendi</i>	—15
Studii din economia națională de <i>P. Petrescu</i>	—40
Satul cu comorile novelă de <i>P. Petrescu</i>	—45
Stupăritul de <i>C. Dimian</i>	—80
Vechia metropolie de <i>N. Popea</i>	1.50
Protocoloalele sinodale dela 1864—1893 toate laolaltă	19—
Protocoloalele congresuale dela 1868—1891 toate laolaltă	7.60
Statut organic	—25
Regulament pentru parohii	—10
Regulament pentru organizarea provisorie a învățămentului	—10
Regulament pentru procedura matrimonială	—20
Regulament pentru seminarul pedagogico-teologic Andreian	—10
Regulament pentru afaceri interne congresuale.	—20

IV. Tipărituri.

Budget cōla	—03
Catalog de clasă cōla	—02
Catalog de clasă broș. din 10 cōle	—30
Catalog de clasă broș. din 15 cōle	—45
Catalog de clasă broș. din 20 cōle	—55
Carte de evidență cōla	—03
Carte de evidență leg. din 30 cōle	1.80
Carte de evidență leg. din 40 cōle	2.10
Chronica scolară leg.	1.50
Consemnarea pruncilor obligați a cerceta scōla cōla	—02
Conspecte protopopesci, pentru noucun.	—05
Conspect despre comunele matre și filie cōla	—03
Conspect despre vizitarea scólelor cōla	—03
Conspecte de catechisația cōla	—03
Conspecte scolare inv. (date statistice) cōla	—06
Conspecte prot. I. II. III cōla	—06
Conspecte de absenții săptămânale și lunare cōla	—02

Contul capitalelor active cōla	fl. —03
Estrase din protocolul botezașilor, cununașilor și morților esempl.	—01
Matricula scolară cōla cr. 2 legată din 50 cōle	1.50
Inventare pentru averea bisericilor	—10
Jurnal de casă cōla	—03
Jurnal de casă leg. 25 coli	165
Jurnal de casă leg. 30 coli	1.80
Obligațiuni ptru bisericii esempl.	—01
Protocolul buneii invoiri cōla	—06
Protocolul buneii invoiri leg. din 50 cōle	4.—
Protocolul parochial cōla	—06
Protocolul parochial leg. din 50 cōle	4.50
Protocolul botezașilor cōla	—06
Protocolul botezașilor I. din 50 c.	4.50
Protocolul cununașilor cōla	—06
Protocolul cununașilor I. din 50 c.	4.50
Protocolul morților cōla	—06
Protocolul morților leg. din 50 c.	4.50
Protocol de esibite cōla	—03
Protocol de esibite I. din 30 cōle	1.80
Protocol de esibite I. din 50 cōle	2.50
Prot. de clasificățiune cōla	—02
Prot. de clasificățiune I. din 50 c.	1.50
Specificațiuni pentru noa cununași cōla	—05
Testimoniile scolare esempl.	—02
Testimoniile de religie	—02

V. Icoane.

Icōna înmormântării domnului pe pânză	fl. 2.50
Icōna înmormântării domnului pe hârtie	—50
Icōna celor trei Ierarchi pe hârtie	—30
Icōna Evangeliștilor pe hârtie	—50
Portret <i>Șaguna</i>	1.—
Portret <i>Gozdsu</i>	1.—

VI. Requisite de scris.

Libele de scris à 1 cr. 100	—70
Libele de comput à 1 cr. 100	—70
Libele de dictando à 1 cr. 100	—70
Caete de dictando din 6 foi 4 cr. dip 8 foi 6 cr. din 12 foi cu 8 cr. din 16 foi cu 12 cr. din 20 de foi ău	—15
Glasuri (tocuri de pene) și de ceruse rotunde și cuadrade à 4, 5, 6, 8, 12, 20, 30, 40 cr. și	—45
Tocuri (cōde) de pene condeiu dela 40 cr. suta până la 50 cr. bucata.	
Hârtie fină de scris de cancelarie și concept à 6, 7, 8, și 10 fl. miia de cōle.	
Ceruse à 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7 bucata și suta à 80 cr. 1 fl. 1.20 1.80 2 și 7 fl.	
Pene de scris dela 50 cr. până 1 fl. 20 cutie constătătoare din 144 bucăți.	
Tăblițe de pētră bucata 7, 10, 12 14 și 15 cu bucata	
Tot felul de hârtie de epistole cu prețuri fōrte moderate.	
Notese dela 4 cr. până la 1 fl. bucata.	
Trăisti de scōlă pentru copii, chipuri pentru copii, Cercele, Văpsele și pensele, Hârtie sugativă.	
Calemar, Liniale, hârtie pentru stelașiu, Albume, Blocuri, Tinte de desam; totfelul de negrelă, toate acestea cu prețuri fōrte moderate.	